

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

ה"ט 21-12-58978 פלונית נ' פלוני (עציר)

בפני: כב' השופט הבכיר, אסף זגורי

מבקשת

פלונית

ע"י ב"כ עוה"ד איילת הראל-בטיש
במנוי מטעם הלשכה לסיוע משפטי

נגד

משיב

פלוני (עציר)

ע"י ב"כ עוה"ד ירדן שלומי

פסק דין

על הפרק:

אשה מגישה תלונה במשטרה בגין מעשי אלימות של בן זוגה כלפיה והוא נעצר ומוגש נגדו כתב אישום. האשה מגישה בקשת צו הגנה במקביל לתלונה ובן הזוג מתנגד למתן הצו למרות שממילא הוא עצור והוגש כנגדו כתב אישום בגין אותה מסכת עובדתית. האם יש חובה לקיים הליך הוכחות? האם וכיצד יש להתחשב בהליך הפלילי ובפרט בבקשת הארכת המעצר כנגד בן הזוג בהליך שמתנהל מכוח החוק למניעת אלימות במשפחה?

הבקשה לצו הגנה:

1. לפניי בקשה למתן צו הגנה שהגישה המבקשת כנגד המשיב על רקע 3 טענות: ראשית, בעקבות אלימות פיזית ומילולית שנהג כלפיה ביום שבת שקדם למועד הגשת הבקשה, שנית, מקרי אלימות קודמים ולבסוף, חשש שינסה להתנקם בה בשל הגשת התלונה לכשישוחרר ממעצרו.
2. המבקשת והמשיב נישאו בשנת 2019 ונולדה להם ילדה אחד שהיא כיום בגיל שנה ושמונה חודשים.
3. המבקשת מתארת בתצהיר שצורף לבקשה כי ספגה אלימות מכל סוגיה מהמשיב במהלך הנישואין. כן היא טוענת כי ביום 25/12/2021 על רקע כעסו של המשיב כלפיה וכאשר בתם הקטינה מוחזקת בידיו, קילל אותה, איים עליה וכאשר רצתה להתלונן באמצעות שיחה טלפונית למשטרה חטף ממנה את מכשיר הטלפון, חנק אותה, גרר אותה לחדר, הפילה על הרצפה ואיים עליה שזה הסוף שלה. לאחר מכן הלך למטבח נטל סכין ועשה תנועות כאילו דוקר עצמו. המבקשת הצליחה לקחת את הקטינה ולצאת מהבית ולהגיש תלונה כנגד המשיב ובעקבות כך הוא נעצר.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

ה"ט 21-12-58978 פלונית נ' פלוני (עציר)

ההתדיינות בבית המשפט לענייני משפחה:

4. ביום 27/12/2021 ניתן צו הגנה במעמד צד אחד כמבוקש, כאשר המבקשת טענה לפרוטוקול שחוששת שהמשיב ישוחרר ממעצרו והיא חוששת שישוב ויתקוף אותה.

5. ביום 2/1/2022 התקיים דיון במעמד הצדדים והמשיב סירב להאריך הצו, טען כי הוא זה שהותקף וביקש לדחות הדיון עד אשר יוסדר ייצוגו.

6. לפיכך נדחה הדיון ליום 10.1.22 כדי לאפשר למשיב להסדיר ייצוגו ולהתמודד מול הבקשה.

7. בפתח הדיון שהתקיים אתמול, התייצבה באת כוח המשיב שמסרה שקיבלה על עצמה את הייצוג של המשיב והיא מתנגדת להארכת הצו. למרות העובדה שהמשיב עצור ואולי בשל כך סירבה ב"כ המשיב בתוקף להאריך את תחולת הצו כנגד שולחה. לדבריה בשעה שהמשיב עצור אין סכנה למבקשת והבקשה מתייתרת. גם לאחר שהוסבר לה על ידי בית המשפט כי המבקשת אינה אמורה להיות תלויה בצד ג' כגון המשטרה או בהליך הפלילי וזכותה להיות מוגנת עמדה על ניהול הוכחות וחקירת המבקשת.

8. הגם שהמשיב לא הגיש תצהיר תשובה והגם שהוא עצור ולכאורה יכול היה על נקלה להסכים להארכת הצו ללא שהוא מודה בעובדות הבקשה ובכך ליתר הליך שיפוטי ובזבוז זמן שיפוטי יקר ואת המעמד הקשה של המבקשת שנאלצה לשוב אל החוויות שהביאו להגיש הבקשה, עמדה ב"כ המשיב על בקשתה ואפשרתי לה לקיים חקירה נגדית ממושכת של המבקשת.

עדות המבקשת ודיון בשאלת מהימנותה:

9. חקירתה של המבקשת לא רק איששה וחיזקה את טענות הבקשה ואת האמור בתצהיר, אלא חיזקה את החשש שבמקרה שלפניי יש הכרח של ממש להגן על המבקשת ובתה התינוקת מפני המשיב. זאת לא רק בשל האירוע בגינו הוגשה התלונה אלא בשל העובדה שהוכח לפניי כי מדובר במבקשת שהיא אשה מוכה ממש אשר חיה במהלך שנתיים במעגל שוטה של אלימות ללא הצלחה לצאת ממנו. ודוק, לא מדובר רק באלימות מצבית על רקע סכסוך גירושין מדובר על אלימות קלאסית ומתמשכת עם תוקפן וקרבת מובהקים.

10. אפתח ואציין, כי עדותה של המבקשת באשר לאירוע שקדם להגשת הבקשה, תאמה מאוד את התיאור שלה בתצהיר שצורף לבקשת צו ההגנה ולדבריה בדיון במעמד צד אחד. כך למשל תיארה את האירוע:

"ש. מה קרה באותו יום

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

ה"ט 58978-12-21 פלונית נ' פלוני (עציר)

- 1 ת. התחיל לקלל אמרתי לו לא לקלל אותי אני חולה ולא יכולה לשמוע
2 אותך בכלל. הוא עוד יותר התעצבן אמר תלכי לזה שייזין אותך את
3 פותחת רגליים אין לי זמן אני בעבודה וכל הזמן לוקח את הילדה,
4 אני איתה 24/7 אפשר לומר והוא אני עם הילדה כל הזמן אז בגלל
5 שהיה אית היום אחד התעצבן. שלושה שבועות לפני היינו בריב
6 ימים חמישי אני עבודה ויש מלא עדים שראו את ההודעה הזאת
7 כולל המנהל שלי איזה קללות רשם לי אמר עוד שבועיים הוא
8 בארצות הברית.
9 ש. מה היה אחרי שהוא קילל אותך? כאן זה הסתיים?
10 ת. ממש לא. התקרב אלי עם הילדה. הילדה ביד שלו והמשיך לקלל
11 אמרתי לו תפסיק אין לי כח אני חולה, אמרת שאתה רוצה ללכת
12 להורים שלך למה אתה נשאר ועושה טרם, היה לי בקבוק מים קטן
13 עם מים רציתי לשתות כדורים לא הפסיק, אז שפכתי טיפה מים.
14 ש. שפכת עליו את הכוס? או כמה טיפות מים?
15 ת. היה לי בקבוק מים קטן, רציתי לשתות את הכדורים של היום ולילה
16 והוא לא הפסיק, אמרתי לו מספיק, לא הפסיק לקחתי את הבקבוק
17 שפכתי עליו מה שהיה לי בבקבוק חצי בקבוק.
18 ש. בפרוטוקול את אומרת בבית משפט "מהלחץ שפכתי עליו טיפת מים
19 מהמים ששימשו אותי לנטילת הכדורים"
20 ת. כן.
21 ש. איזה לחץ
22 ת. שהוא עושה. כאשר יש קללות זה מגיע לאלימות וזה הגיע.
23 ש. שפכת טיפות מים
24 ת. אמרתי לך.
25 ש. למה רשמת כמה טיפות
26 ת. כמה טיפות זה חצי בקבוק. מה זה משנה?
27 ש. זה משנה מאוד. שאלתי אותך שאלה מאוד פשוטה למה במקום
28 לומר ששפכת חצי בקבוק מים את אומרת בבקשה שלך ששפכת
29 כמה טיפות מהלחץ.
30 ת. עניתי
31 ש. למה אמרת ששפכת כמה טיפות בבקשה כאשר שפכת חצי בקבוק
32 שפכתי חצי בקבוק. אני רוצה צו הגנה ממנו. אני ארשום את זה
33 ש. זה כדי לקבל צו הגנה. אוקיי. שפכת עליו בקבוק מים
34 ת. אני דוברת אמת.
35 ש. לא דיברת אמת בבקשה שלך אמרת שמהלחץ שפכת עליו טיפה מים.
36 מה הלאה
37 ת. הלך לסלון עם הילדה התעצבן עוד יותר. התעצבן ששפכתי עליו
38 מים ואמר שאני לא אשאר חיה בבית הזה אמרתי כן, קמתי

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

ה"ט 21-12-58978 פלונית נ' פלוני (עציר)

לקחתי את הטלפון הוא ידע מה אני רוצה לעשות, אמרתי לא
אשאר חיה בבי הזה, אוקיי לקחתי את הטלפון הוא בא אחריי לקח
את הטלפון שלי מהיד, תפס אותי מהגרון גרר אותי לחדר זרק על
המיטה אמרתי לו אני לא נושמת אמר שלא אכפת לו, זרק על
המיטה יצא למטבח יצאתי אחרי לקח סכין גדולה של המבטח עזב
את הילדה עשה כאילו דוקר עצמו ברגל אמר יעשה לזה סוף לקחתי
את הילדה, הוא בא בחוץ רדף אחריי לקח את הילדה עלה לבית
לקח את הטלפון הפלאפון שלו היה אצלו מרגע שלקח אותו ואז הוא
לקח שני טלפונים ויצא מהבית ואז יצאתי מהבית. "לעמ' 11
לפרוטוקול).

11. ניסיון ב"כ המשיב להראות כאילו המבקשת לא דיברה אמת כיוון שטענה בתצהיר
ששפכה כמה טיפות מים על המשיב ואילו בפועל שפכה עליו חצי בקבוק מים אינו פוגע
במהימנותה של המבקשת. גם אם המבקשת חששה לציין בתצהירה בפניי כי שפכה קצת
יותר משתי טיפות מים על המשיב, זה לא הופך את עדותה ביחס ליתר האירועים לבלתי
מהימנה. חשוב מכך, הדבר אינו יכול להעלים את מעשי האלימות של המשיב או
להצדיקם בכל דרך ו/או אופן.

12. במקרה שלפניי, אני משוכנע כי המבקשת היא קרבן מעשי אלימות מצד המשיב ולא רק
באירוע האחרון. למעשה אני משוכנע עוד, כי אף המבקשת עצמה לא לגמרי מבינה עד
כמה היא קרבן של אלימות קלאסית במשפחה. האופן שבו היא תיארה את קורות חיי
הנישואין ומעשי האלימות בחודשים יוני ויולי 2021 היה נטול כל דרמה. זו השגרה
מבחינתה. נראה כי התרגלה לאימה שאוחזת בה בכל פעם שבעלה מתעלל בה. היא
מתארת את אירועי האלימות כדבר שבשגרה. עד כדי כך התרגלה לחיות כאשה מפוחדת
ומוכה מול המשיב.

13. במקרה שלפניי, לא רק האירוע מושא הגשת התלונה במסגרתה עומד לבחינה
אלא גם פעמים קודמות שבהן המבקשת הוכתה בכל חלקי גופה על ידי המשיב. הוצגו
בפניי במהלך העדות תמונות שצולמו בזמן אמת על ידי המשיבה בחודשים יוני ויולי 2021
ושם נראות חבורות קשות בפניה, ברגליה ובמקומות אחרים בגוף. הסימנים לא נראים
כתוצאה מנפילה, אלא כתוצאה מהכאה ופגיעה (סימן עגול ליד העין, שריטה בפנים,
חבלות וסימנים כחולים עמוקים בשתי הירכיים).

14. המבקשת גם הסבירה את אירועי התקיפה הקודמים באומרה כך:

"ש. אני מציגה לך תמונות. חוץ מהמקרה שאנו הגשנו בצו הגנה היו
עוד מקרים שהמשיב נקט באלימות כלפך?

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

ה"ט 58978-12-21 פלונית נ' פלוני (עציר)

- 1 ת. כן.
- 2 ש. אני מציגה לך תמונות מי זאת בתמונה?
- 3 ת. אני.
- 4 ש. מה עשה לך כאן?
- 5 ת. היתה אלימות אכזרית ביותר. פה הוא בעט בי בכל הכח. הייתי
- 6 על הרצפה בעט בי ברגלים תפס אותי בפנים משך לי בשיער,
- 7 ...
- 8 ש. יש לך פה עוד תמונות. מה עשה לך כאן?
- 9 ת. סטירות בפנים.
- 10 ש. יש עוד תמונות מיום 22.1.21. מה עושה לך פה בתמונה מים
- 11 13.6.21?
- 12 ת. בעיטות ברגליים
- 13 ש. מה קרה לך בפנים? תמונה מיום 22.6.21
- 14 ת. נתן בוקס לפנים.
- 15 ש. יש עוד תמונות מיום 13.7.21
- 16 ת. בעיטות ברגליים.
- 17
- 18 התמונות הוגשו וסומנו מב/1 עד מב/6.
- 19
- 20 ש. יש עוד מקרים?
- 21 ת. כן. זה במשטרה.
- 22 ש. איזו עוד מקרים היו?
- 23 ת. פתח לי את הראש לפני חודש. אחרי שפתח לי את הראש באותו
- 24 רגע שלחתי לאחיו את התמונה רשמתי לו בגלל שאתם מדברים
- 25 על אחי למה סגר אז אחיך פתח לי את הראש. ועכשיו באמת היה
- 26 ***אמר תחכי אני בא אמר שאני צריכה לשים על זה יוד. הוא
- 27 בא ישב דיבר איתי וזהו.
- 28 ש. האם היה אירוע שבעקבותיו אחד מהשכנים התערב?
- 29 ת. כן.
- 30 ...
- 31 ת. היו צעקות בבית השכנה דפקה בדלת הוא פתח לה את הדלת
- 32 ואמרה לו למה אתה מתנהג ככה ליד הילדה, לקחה את הילדה
- 33 אליה. הילדה בכתה. צרחו. השאירה אותי איתו בבית, אני ישבתי
- 34 במרפסת כדי להירגע לא באותו מקום. הוא בא למרפסת עם סכין
- 35 אמר שאם נכנסת לפה המשטרה הוא חותך את הפנים אמרתי לו
- 36 שיתרחק ממני במיוחד עם הדבר הזה. אמר את מבינה מה אני
- 37 אומרת, היה שקט כמה זמן, השכנה שמעה שהיה שקט באה שוב

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

ה"ט 58978-12-21 פלונית נ' פלוני (עציר)

- 1 דפקה בדלת, רצתה לראות שהכל בסדר. הלכתי אליה ושם
2 נשארתי. " (עמ' 14-13 לפרוטוקול).
- 3
- 4 15. כן הסבירה ב"כ המבקשת והמבקשת עצמה אישרה הדברים מעל דוכן העדים, כי היו
5 תכתובות בוטס אפ בזמן אמת בין המבקשת לבין אמה כשהיא מספרת ברגעי אימה ופחד
6 שהמשיב כמעט והיה הורג אותה אלמלא הבת הקטינה הייתה מוחזקת בידיה.
- 7
- 8 16. בעדותה לפני לא ניסתה המבקשת לייפות חלקה בויכוח עם המשיב וסיפרה כי שפכה
9 עליו חצי בקבוק מים לאחר שבמשך מספר דקות קילל אותה וכינה אותה בכינויי גנאי
10 קשים ביותר. כן הודתה שבעבר בעקבות תקיפתה על ידו, אביה נגח בראשו של המשיב.
- 11
- 12 17. סדר הדברים שהתרחשו לפי העדות, הסבריה, תיאוריה ופרטי המקרים נראים ונשמעים
13 הגיוניים ומשכנעים. כשהדברים מצטרפים לראיות נוספות כגון התמונות המעידות על
14 חבורות ופגיעות בה והודעות בזמן אמת בינה לבין אמה אודות האלימות, העובדה ששכנה
15 שומעת הצעקות בבית וחוששת לשלומה, מוצא בית המשפט כי מדובר בעדות משכנעת
16 ביותר, קוהרנטית, אותנטית שלא נפל בה כל רבב.
- 17
- 18 18. הניסיון של ב"כ המשיב לטעון כי המבקשת שיקרה כיוון שבתצהירה אמרה ששפכה טיפת
19 מים על המשיב ובעדות חצי בקבוק מים, או כיוון שפעם אחת סיפרה שקודם איים עליה
20 "יהיום זה הסוף של החיים שלך" ולאחר מכן לקח לה את הטלפון או לפני כן, לא יוכל
21 לסייע לה להפריך את עדותה, לקעקע אותה או להפחית ממידת המהימנות הרבה שיש
22 לשוות לעדות זו. שוכנעתי, כי המבקשת חוותה אלימות קשה ומפחידה מצד המשיב
23 ובקשתה אמת.
- 24
- 25 19. המחוקק לא קבע אמות מידה ברורות לקביעת מהימנותו של עד. מהימנותו של עד נתונה,
26 על-פי שיטת המשפט הנהוגה אצלנו, להכרעתו של השופט היושב בדן בערכאה הדיונית.
27 סעיף 53 לפקודת הראיות [נוסח חדש] קובע:
- 28 "הערכה של עדות שבעל-פה ומהימנותם של עדים הם עניין של בית
29 המשפט להחליט בו על פי התנהגותם של העדים, נסיבות העניין
30 ואותות האמת המתגלים במשך המשפט".
- 31
- 32 20. רבות נכתב על אמות מידה אלו, אשר אמורות להתוות את הדין בפני השופט היושב בדן
33 בבואו לגבש את עמדתו ביחס לעדות שהובאה בפניו. יש מי שהדגישו את ההתרשמות
34 הבלתי-אמצעית של השופט, כמו למשל בע"א 406/78 בשירי נ' מדינת ישראל, פ"ד (לד(3)
35 393, 436 (1980), שבו נאמר:
- 36

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

ה"ט 21-12-58978 פלוגית נ' פלוני (עציר)

"כאן לא יהיה למותר לחזור ולהזכיר, כי ענין האמון אותו יש לתת בעד פלוני הוא כמעט לחלוטין ענינם של השופטים השומעים את עדותו, הצופים בהתנהגותו והמתרשמים באופן בלתי אמצעי מתגובותיו, תנועותיו, הבעת פניו ואופן דיבורו; הסתכלות כאמור, המשולבת עם הבחינה ההשוואתית הזהירה של תוכן הדברים ושקילתם במסגרת מכלול הנתונים ההוכחתיים שלפני בית- המשפט היא הדרך בה מתגבשת מסקנתם של השופטים אם אמת או שקר בפיו של העד"

בע"פ 1258/03 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(6) 625, 635 (2004), אומר בית המשפט:

"המבחנים שעל פיהם קובע בית המשפט מהימנות של עדים מעוגנים בסעיף 53 לפקודת הראיות.... שקובע כי "ערכה של עדות שבעל-פה ומהימנותם של עדים הם ענין של בית המשפט להחליט בו על פי התנהגותם של העדים, נסיבות הענין ואותות האמת המתגלים במשך המשפט". כלי המדידה העיקריים המיושמים בעת הפעלתם הם הכושר השיפוטי, נסיון החיים והתבונה האנושית....

... הפעלת מבחנים אלה נעשית, בראש ובראשונה, על ידי **התרשמות ישירה ובלתי אמצעית של בית המשפט מהופעת העד במהלך מסירת העדות, וכן על ידי השוואה של העדות עם ראיות אחרות ועם מכלול הנתונים העובדתיים הנפרשים לפניו**... אחד הנתונים שבית המשפט צריך להתחשב בהם הוא הפרופיל האישיותי של העד. למושג "אישיות" בהקשר זה משמעות רחבה והוא כולל את אופיו של העד, מצב בריאותו, עברו וזיקתו לענין נשוא הדיון וכן גורמים נוספים המשפיעים על הערכת מהימנותו "

21. מנגד היו שהדגישו כי על השופט להיזהר מקביעת ממצאי מהימנות רק על סמך אותה התרשמות ישירה ובלתי-אמצעית (ראו אורי שטרזמן "האמת קבורה-עדויות שמיעה" המשפט א, 239, 246-247 (1993)).

22. בפסיקה ניתן למצוא אמירות רבות של בתי המשפט שבהן הודגש כי "אותות האמת" אליהם מפנה סעיף 53 לפקודת הראיות מצויים לאו דווקא בצורת הדיבור או בדרך מסירת העדות, אלא הכוונה לסימנים ולמסקנות הנלמדים מראיות חיצוניות לעדות.

23. בבחינת ההתרשמות מהעד יש לזכור כי כל אדם עשוי להגיב במהלך עדותו בדרך שונה. לכל אדם מטען אישי אחר עמו הוא מגיע לעדות. כל אדם עשוי להגיב למצבי לחץ באופן אחר; יש מי שמדחיק מאורע טראומתי, ויש מי שדווקא נוהג לחזור ולדון בו שוב ושוב; יש מי שבזיכרונו נחקק כל פרט ופרט מהאירוע, ויש מי שבזיכרונו נחקקים רק עיקרי

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

ה"ט 58978-12-21 פלונית נ' פלוני (עציר)

העובדות והוא מדחיק את כל פרטי הלוואי; יש מי שמעמד מתן העדות גורם לו לחץ
ובלבול, ויש מי שדווקא מתעשת ומתרכז ומשתדל לדייק בכל מילה היוצאת מפיו.

24. הפסיקה ערה לשונות בהתנהלות עדים ואופן מסירת גרסתם:

"יחד עם זאת, דומה כי אין מי שיחלוק כי כל עד שוטח סיפורו בפני בית
המשפט באופן אחר, כל עד מתנהג באופן אחר על דוכן העדים, ועל כן גם
התנהגותו של כל עד עשויה לזכות בפרשנות שונה על ידי שופטים שונים,
שחזקה עליהם כי הם מגייסים לעזרתם את מבחן השכל הישר ואת ניסיון
החיים" (ראו פסקה 22 לפסק דינה של השופטת ארבל בע"פ 1442/06
מדינת ישראל נ' פלוני (1.9.08, נבו) – להלן "ע"פ 1442/06")

25. למרות קולות בספרות שלא להקנות משקל רב להתרשמות בלתי אמצעית מאופן מסירת
העדות, פסיקת בית המשפט העליון מעניקה משקל רב להתרשמות בלתי אמצעית זו:

"קביעת ממצאי מהימנות אינה עניין ל"תחושות" גרידא, אלא היא
צריכה להיות פרי מכלול של שיקולים, כהגיונה הפנימי של העדות,
עמידתה במבחן יתר הראיות בתיק, הקוהרנטיות הפנימית שלה, סימני
האמת העולים מן העדות וההתרשמות מאופן מסירתה. יחד עם זאת,
גם בהינתן העובדה שכל אדם מגיב בדרכו למצבי לחץ ומתמודד באופן
שונה עם אירועים טראומטיים, איני סבורה כי ניתן או רצוי להקל ראש
בערכה של ההתרשמות הבלתי-אמצעית מן העדים העולים על דוכן
העדים, מספרים את סיפורם ונחשפים ברגעי חולשה, מבוכה וכאב.
להתרשמות מן העד יש חלק נכבד בהערכתו של שופט את עדותו ואת
מהימנותה. ההתרשמות הבלתי-אמצעית מן העדויות, מן האופן בו
מוסרים העדים את דבריהם, מהתנהגותם לאורך מתן עדותם, היא
מיתרונותיה הגדולים של הערכאה הדיונית. לא ניתן להשוות בין
שופט הערכאה הדיונית בפניו מתייצבים העדים, הוא רואה את עווית
פניהם בשלבים שונים של העדות ושומע את נימת הדברים ואת רעידת
הקול, לשופט בית משפט שלערעור, הניזון מן הפרוטוקול בלבד, מן הדף
שאין לו קול ואין לו פנים. למראה עיניים ולמשמע אוזניים יש חשיבות
(וראו גם: מרדכי קרמניצר "קריטריונים לקביעת ממצאים
עובדתיים והתערבות ערכאת ערעור בממצאים המתייחסים למהימנות
של עדים" הפרקליט לה 407, 411 - 412 (תשמ"ג – תשמ"ד)" (פסקה 23
בע"פ 1442/06).

26. על כן ההנחייה של הפסיקה בהקשר זה היא כדלהלן:

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

ה"ט 58978-12-21 פלונית נ' פלוני (עציר)

1 כאמור, יש להניח כי קביעת ההתרשמות מעד מושפעת מגורמים שלא
2 תמיד ניתן להצביע עליהם בבירור. ברם, בכך אין, להשקפתי, כדי להביא
3 לפגיעה במשקל הניתן להתרשמות מן העדים, אלא להקפדה יתרה של בית
4 המשפט על כך שהערכת העדויות תיעשה על-פי צו ההיגיון והשכל הישר
5 ולא על פי תחושות בטן או "הרגשות סתומות ועמומות"... על בית המשפט
6 לעגן ככל הניתן את ממצאי המהימנות בבסיס ראייתי רחב ולצדו לבסס
7 את ההתרשמות מן העדות בשים לב להגיונה הפנימי של הגרסה,
8 לעקביותה ולקוהרנטיות שלה, תוך השוואתה לדברים שמסר העד
9 בהזדמנויות אחרות ובחינתה מול עדויות וראיות אחרות, בכדי לקבוע
10 האם משתלבת היא ביתר הראיות שבפני בית המשפט" (פסקה 25 בע"פ
11 1442/06 לעיל).

12 27. זה המקום להדגיש השוני בין בקשת צו הגנה לבין הליך פלילי מבחינת היקף הראיות:
13 קיים הבדל מובנה בין ההליך הפלילי להליך של בקשת צו הגנה לפי החוק למניעת
14 אלימות במשפחה; הליך לקבלת צו הגנה מתנהל בדרך כלל בבית המשפט לענייני משפחה
15 והוא מעצם טיבו הליך קצר המיועד לאפשר הושטת סעד מהיר ומוגבל בזמן לאדם אשר
16 שלומו ובטחונו נתונים בסכנה מיידית מצד בן משפחתו. מטבע הדברים, תתמקד בקשה
17 למתן צו הגנה באיום המוחשי המהווה את העילה המיידית לבקשת הצו בנקודת זמן
18 נתונה - ובמקרה שלנו האיומים והאלימות סמוך למועד הגשת הבקשה - ולא בהכרח
19 יפרט מבקש הצו, אף אם רצוי שיעשה כן, את כל מערכת היחסים שבינו ובין בן המשפחה
20 אשר כנגדו מתבקש הצו. בהליך הפלילי להבדיל, תידרש המבקשת לפרט ולהעיד ביחס
21 לכל השתלשלות היחסים וכל אחד ואחד ממעשי האלימות והאיומים שננקטו כנגדה
22 ותוארו בכתב האישום.

23
24 28. הפסיקה כבר הכירה בכך שהבדל זה בין שני סוגי ההליכים מהווה אף הוא הסבר מניח
25 את הדעת לפערים שנמצאים לעתים בין תצהירי מבקשת בבקשת צו הגנה לבין גרסה
26 רחבה ומפורטת שנמסרת בהליך הפלילי (ראו דבריה המפורשים של השופטת חיות בע"פ
27 2977/06 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו, 17/3/2008 פסקה 19)).

28
29 29. בהכרעתי זו פעלתי על פי הנחיות הפסיקה ונימקתי לעיל מדוע עדות המבקשת נמצאה
30 מהימנה על ידי. אציין כי הבסיס הראייתי שהיה לפניי בהליך זה אינו רחב ומצטמצם
31 לעדות המבקשת, התמונות, מסרונים והעובדה כי הוגשה בקשת מעצר עד לתום ההליכים
32 וכתב אישום כנגד המשיב. אך השוואת עדות התובעת כאן לכתב בכתב האישום
33 והמבוסס ככל הנראה על עדותה, הגיונה הפנימי של גרסתה, העקביות במסירת הדברים
34 על פרטיהם השונים (בבקשה, בדיונים ובמשטרה), כל אלה מבססים מסקנתי לעיל.

35
36 מחדלי המשיב באי הצגת גרסה ומשמעות כתב האישום שהוגש כנגדו:

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

ה"ט 21-12-58978 פלונית נ' פלוני (עציר)

30. כאמור, המשיב לא מסר כל תגובה בכתב למרות שהדיון נדחה לבקשתו כדי שיוכל להסדיר הייצוג. המשיב אמנם הכחיש את המיוחס לו בבקשה ואף טען כי המבקשת היא מי שהרימה סכין לעברו אך כאמור לא טרח להגיש תשובה, תצהיר או עמדה מסודרת בכתב. דווקא על רקע זה יש להביע תמיהה מוגברת על ההתעקשות לנהל ההליך ללא שיש למשיב עמדה וגרסה בפני בית המשפט.

31. זאת ועוד, עיון בנט המשפט מעלה כי ביום 5/1/2022 הוגש כנגד המשיב כתב אישום חמור הכולל לא פחות מ-7 מקרים של תקיפה איומים והיזק בזדון כלפי המבקשת. העובדות שבכתב האישום דומות מאוד לתיאור המבקשת את מעשי האלימות כנגדה. בצד כתב האישום הוגשה בקשת מעצר עד לתום ההליכים כנגד המשיב ובה נטען כי מדובר באדם מסוכן. מבחינה ראייתית נטען כי אביו ואחיו של המשיב קיבלו תמונות של חבלות שגרם למבקשת לכאורה וזאת בזמן אמת, כי קיימת עדות של שכנה של המבקשת וכן של אמה. בבקשה הודגשה עדות שכנתה של המבקשת לפיה ברגע ששמעה את הצעקות מדירת הצדדים מה שעבר לה בראש זה "שירה איסקוב". אמנם הבקשה טרם הוכרעה אך אין ספק כי מדובר במקרה חמור עם סדרה של אירועים שמיוחסים למשיב, עם מספר לא מבוטל של עדים למעשי האלימות. במקרה אחר של אלימות במשפחה כבר קבעתי כי בית המשפט רשאי לעיין בנט המשפט כדי ללמוד על מסוכנות המשיב (ראו: ה"ט (נצ')-39777-04-12 ס.א. נ' ח.א. (02/05/2012), פורסם במאגרים).

32. צירוף נסיבות אלה של כתב האישום החמור, בקשת מעצר עד תם ההליכים וקיומן של עדויות רבות למעשי האלימות מצדיק אף הוא הארכת הצו בנסיבות שלפניי.

מתווה נורמטיבי למתן צו הגנה מכוח החוק למניעת אלימות במשפחה התשנ"א – 1991:

33. העילות לצו הגנה בחוק למניעת אלימות במשפחה התשנ"א – 1991 קבועות בסעיף 3:

"לבקשת בן משפחה ....רשאי בית המשפט לתת צו הגנה מפני אדם אם

ראה כי נתקיים אחד מאלה:

(1) בסמוך לפני הגשת הבקשה נהג באלימות בבן משפחתו ביצע בו עבירת

מין או כלא אותו שלא כדין;

(2) התנהגותו נותנת בסיס סביר להניח כי הוא מהווה סכנה גופנית

ממשית לבן משפחתו או שהוא עלול לבצע בו עבירת מין;

(3) התעלל בבן משפחתו התעללות נפשית מתמשכת, או התנהג באופן

שאינו מאפשר לבן משפחתו ניהול סביר ותקין של חייו"

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

ה"ט 21-12-58978 פלונית נ' פלוני (עציר)

34. כידוע, מבחינת מידת ההוכחה של עילה מכוח סעיף 3 לחוק למניעת אלימות במשפחה, זו צריכה להיות במאזן הסתברויות כנהוג במשפט אזרחי. עם זאת יש לזכור כי מדובר במאזן הסתברויות שאמור להצדיק סעד של הרחקה והגנה מהמבקש/ת.

35. כעת, אם מוגשת בקשת מעצר עד לתום ההליכים בצד כתב אישום, המשמעות היא שקיימות ראיות לכאורה להוכחת האישום. אם ראיות לכאורה אלה עשויות להצדיק הרחקה של המשיב מהחברה ואף **כליאתו** לצרכי מניעת סיכון, אני שואל עצמי מדוע עצם קיומן של אותן ראיות לא יספיק להרחיקו מהמבקשת בהליך בבית המשפט לענייני משפחה במסגרת בקשת צו ההגנה. אפתח עמדתי זו כעת בזיקה להוראות הדין ביחס לניהול הליך המעצר.

דיון נורמטיבי בשאלת הצורך לנהל הוכחות בבקשת צו הגנה כאשר מוגשת בקשת צו הגנה כאשר מוגשת בקשת מעצר עד תום ההליכים ביחס לאותה מסכת עובדתית:

36. אם כן השאלה היא כיצד אמור לנהוג בית המשפט לענייני משפחה בבקשת צו הגנה כאשר משיב עומד על ניהול הוכחות הגם שהוגש כנגדו כתב אישום ובצדו בקשת מעצר עד לתום ההליכים בהליך פלילי והן מבוססות על אותה מערכת עובדות מושא בקשת צו ההגנה? אחדד ואעיר כי יש שוני בין מקרה בו כבר ניתנה החלטה במסגרת בקשת המעצר בה נקבע כי "ישנן ראיות לכאורה להוכחת האישומים" לבין מקרה בו טרם או לא נקבע כאמור.

37. עמדתי היא שבהחלט יתכנו נסיבות שבהן המדיניות המשפטית תצדיק קיצור ההתדיינות בבית המשפט לענייני משפחה ושקילה בחיוב של מתן צו הגנה גם ללא צורך בבירור ראיתי מעמיק ויסודי של הראיות וזאת להבדיל מנסיבות אחרות (בהן למשל, לא הוגש כתב אישום או הוגש כתב אישום אך לא בקשת מעצר עד לתום ההליכים).

37.1. הקשר בין תשתית ראיתית בבקשת מעצר לבין סיכוי להרשעה: אם אותה מערכת עובדות מספיקה לבקשת מעצר עד לתום ההליכים ולתשתית ראיתית שלאחר העברתה בכור ההיתוך של החקירה הנגדית עשויה להקים הרשעה בפלילים (ראו בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד (נ2) 133 (1995)), קל וחומר שמערכת עובדות זו אמורה להספיק למתן צו הגנה מכוח החוק למניעת אלימות במשפחה.

37.2. הקשר בין מסוכנות בהליך הפלילי לבין סיכון שנשקל בבקשת צו הגנה: אם אותה תשתית עובדתית וחשש למסוכנות האדם בהליך הפלילי עלולה להצדיק הרחקתו

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

ה"ט 21-12-58978 פלונית נ' פלוני (עציר)

מהחברה והחזקתו מאחורי סורג ובריה או במעצר בית או באיזוק אלקטרוני, קל וחומר שהיא מצדיקה הרחקתו מהמתלוננת/מבקשת בקשת צו ההגנה.

37.3. שלישית, הניסיון השיפוטי וניסיון החיים מלמד כי ברוב מוחלט של המקרים שבהם מוגשת בקשת מעצר עד לתום ההליכים בצד כתב אישום, בעבירות אלמ"ב, בדרך כלל יורחק המשיב מהמתלוננת גם אם לא ייעצר עד לתום ההליכים. אין סיבה לנהל כפל הליכים מקום שזו התוצאה ברוב סטטיסטי של המקרים.

37.4. הקשר בין חזקת מסוכנות סטטוטורית בחוק המעצרים לבין "סיכון בן משפחה" בחוק למניעת אלימות במשפחה: עבירות אלימות במשפחה מקימות חזקת מסוכנות לפי חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות מעצרים-אכיפה) התשנ"ו – 1996 שזו לשון סעיף 21 בו:

21". (א) הוגש כתב אישום, רשאי בית המשפט שבפניו הוגש כתב האישום לצוות על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים, ובכלל זה על מעצרו בפיקוח אלקטרוני, אם נתקיים אחד מאלה:

(1) בית המשפט סבור, על סמך חומר שהוגש לו, כי נתקיים אחד מאלה:

(א) קיים יסוד סביר לחשש ששחרור הנאשם או אי-מעצרו יביא לשיבוש הליכי משפט, להתחמקות מהליכי שפיטה או מריצוי עונש מאסר, או יביא להעלמת רכוש, להשפעה על עדים או לפגיעה בראיות בדרך אחרת;

(ב) קיים יסוד סביר לחשש שהנאשם יסכן את בטחונו של אדם, את בטחון הציבור, או את בטחון המדינה;

(ג) הואשם הנאשם באחד מאלה:

(1) עבירה שדינה מיתה או מאסר עולם;

(2) עבירת בטחון כאמור בסעיף 35(ב);

(3) עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973, למעט עבירה הנוגעת לשימוש בסם או להחזקת סם לשימוש עצמי;

(4) עבירה שנעשתה באלימות חמורה או באכזריות או תוך שימוש בנשק קר או חם;

(5) עבירת אלימות בבן משפחה כמשמעותו בחוק למניעת אלימות במשפחה, תשנ"א-1991,

חזקה כי מתקיימת העילה האמורה בסעיף קטן (ב), אלא אם כן הוכיח הנאשם אחרת.

37.5. לא מדובר רק בחזקת מסוכנות, אלא גם בהיפוך נטל השכנוע להפרכת חזקת

מסוכנות שעובר אל הנאשם; ובכן, אם המחוקק ראה לנכון להטיל על נאשם בפלילים את הנטל להוכיח שלא מתקיימת לגביו עילת מסוכנות סטטוטורית, מקום שמדובר בעבירת אלמ"ב בבן משפחה כמשמעותו בחוק למניעת אלימות במשפחה, מדוע זה לא יטיל בית המשפט על המשיב בהליך האזרחי את הנטל להוכיח שאינו מסוכן מקום שהוגש נגדו כתב אישום בגין אותה מסכת עובדתית?

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

ה"ט 58978-12-21 פלוגית נ' פלוני (עציר)

- 1
2 37.6. לבסוף, כאשר חקירת המבקשת בהליך בבית המשפט לענייני משפחה נועד לשמש
3 רק חזרה גנרלית לקראת ההליך הפלילי, או מקרה מבחן (test case) שהנאשם
4 מעוניין לעשות בו שימוש לצרכי בחינת סיכוייו בהליך הפלילי, הדבר אולי אף עלול
5 לשבש את ההליך הפלילי, להביא להכרעות סותרות ביחס לאותה עדות ויש לנהוג
6 משנה זהירות בנסיבות שכאלה.
7
8 38. מצדו השני של המתרס, יש להיזהר מפגיעה בזכויות דיוניות של משיבים בבקשות צווי
9 הגנה; אין להוציא מכלל אפשרות מקרים של תלונות שווא וסרק ואין לחסום דרכו של
10 משיב/נאשם לנהל הליך הוכחות בבית המשפט לענייני משפחה במסגרת בקשת צו ההגנה
11 רק בשל העובדה שרשויות התביעה השתכנעו מעדויות מתלוננת והחליטו להגיש כתב
12 אישום ובקשת מעצר עד לתום ההליכים. יש לזכור כי מתן צו הגנה במסגרת סכסוכי
13 משפחה מעבר להיות צו המגן מפני אלימות, הוא גם יוצר עובדות בשטח מבחינת זמני
14 שהות, מיהות ההורה המחזיק וגר עם הילדים, שימוש בלעדי בקניין המשותף (דירת
15 המגורים) ונקודת פתיחה בסכסוך הגירושין. בתי המשפט לענייני משפחה ערים לכך ועל
16 כן נוהגים משנה זהירות. על כן, נראה כי בכל מקרה ומקרה יש להפעיל שיקול דעת
17 שיפוטי זהיר תוך לקיחה בחשבון האינטרסים של הצדדים.
18
19 39. מהצד השלישי – יש לקחת בחשבון שיקולי מערכת: מה לגבי משאב הזמן השיפוטי?
20 מדובר במשאב מוגבל ויקר ויש להקצותו למקרים המתאימים לכך. יש לזכור כי הקצאת
21 זמן שיפוטי לטובת ניהול הליך הוכחות בתיק צו הגנה בא על חשבון משפחות אחרות
22 הזקוקות לזמנו של בית המשפט ולכן יש להיזהר משימוש לרעה גם בזכות הדיונית
23 המוקנית לכל בעל דין לקיים חקירות נגדיות ולעמוד על דיון הוכחות.
24
25 40. בהקשר זה יש לקחת בחשבון את הנחיית תקנות 4, 5 לתקנות סדר הדין האזרחי
26 התשע"ט – 2018 הקובעות:
27
28 "4. לא יעשה בעל דין או בא כוחו שימוש לרעה בהליכי משפט ובכלל
29 זאת פעולה בהליך שמטרתה או תוצאתה לשבשו, להשהותו או להטריד בעל
30 דין, לרבות פעולה בלתי מידתית לאופי הדיון, לעלותו או למורכבותו.
31 5. בית המשפט יאזן, לפי הצורך, בין האינטרס של בעלי הדין ובין
32 האינטרס הציבורי; לעניין זה, "אינטרס ציבורי" – נגישות הציבור למערכת
33 בתי המשפט לרבות קיומו של דיון משפטי צודק, מהיר ויעיל, חיסכון
34 במשאבי זמן ועלויות, מניעת הכרעות סותרות ומניעת שימוש לרעה בהליך
35 השיפוטי."
36

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

ה"ט 58978-12-21 פלונית נ' פלוני (עציר)

41. לאור כל אלה, מקום שמתנהל הליך פלילי ובקשת מעצר עד תום ההליכים כנגד נאשם בעבירות אלמ"ב (תוך שנקבע בהליך מעצר כי ישנן ראיות לכאורה) ומוגשת כנגד אותו נאשם בקשת צו הגנה וכאשר ברור לכל שבעקבות ההליך הפלילי הסיכוי שישוחרר לביתו או לשהות עם המתלוננת/מבקשת הינו אפסי, איזון בין אינטרס בעלי הדין לבין האינטרס הציבורי, שיקולי חיסכון במשאבי זמן ועלויות, מניעת הכרעות סותרות ואי הטרדה כפולה של העדים (המתלוננת שהיא המבקשת מעידה גם בהליך בבית המשפט לענייני משפחה וגם בהליך הפלילי) – כל אלה עשויים להוביל לכך שבית המשפט לענייני משפחה מראש יצמצם ואולי אף ימנע אפשרות של חקירות מיותרות וייתן צו להגנת המתלוננת גם ללא הליך הוכחות ארוך ומיותר.

תוצאה והוצאות:

42. בסיכום הדברים, צירוף התרשמותי ממהימנות המבקשת, האמור בכתב האישום ובבקשת מעצר עד לתום ההליכים, תמונות של החבלות, היעדר גרסה של המשיב, הודעות בזמן אמת בין המבקשת לבין אמה ביחס לאלימות ולחשש מפני המשיב – כל אלה מביאים אותי לכדי קביעה כי המבקשת עמדה גם עמדה בנטל השכנוע אף מעבר למאזן הסתברויות.

43. אשר על כן אני רואה לנכון לקבוע כי המשיב נהג באלימות כלפי המבקשת במספר מקרים, כי הוא מסוכן לה ועל כן רואה לנכון להאריך בזה את הוראות סעיפים 1א' עד 1ו' לצו ההגנה מיום 27/12/2021 למשך 3 חודשים נוספים מהיום.

44. מבחינת התוצאה של ההליך, הדיון היום היה מיותר לחלוטין מבחינת המשיב. הוא ממילא עצור בשלב זה (הוגש נגדו כתב אישום והוא מוחזק במעצר עד לתום ההליכים). כפי שאמרה באת כוחו, גם אם ישוחרר יש להניח שיהיה בחלופת מעצר ומורחק מהמבקשת. אם כך מדוע לא יסכים לייתר קביעות שיפוטיות לעניין מהימנות עדות של המבקשת ולהאריך את הצו? אני בהחלט יכול להבין רצון המבקשת להיות מוגנת בצו הגנה גם כשהמשיב עצור. אין לדעת מתי ישוחרר. ניהול ההליך הפלילי אינו בידה. היא אינה צד להליך. המדינה יכולה לחזור בה מסיבות השמורות עמה מכתב אישום ואז יכול המשיב להשתחרר לחופשי לאלתר. אין כל סיבה שהיא תהיה תלויה רק בהחלטת המעצר או בהתנהלות המשטרה בהליכים פליליים. אמנם ב"כ המשיב טענה כי אינה מייצגת אותו בהליך הפלילי ואני מקבל דבריה. עם זאת היא אחזה בכתב האישום וניסתה להשוות האמור בו לאמור בתצהיר המבקשת בהליך שלפניי תוך כדי העדות. קשה היה להשתחרר מהרושם שהניסיון לחקור את המבקשת בהליך שלפניי הוא בעצם מעין "משפט זוטא" לקראת המשפט הפלילי. כאשר נראה שהמטרה היא לא לחמוק או להימנע ממתן צו הגנה אלא בעיקר לבחון כיצד המבקשת עומדת בדוכן העדים ומעידה במקרה

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

ה"ט 21-12-58978 פלונית נ' פלוני (עציר)

הטוב או להקשות עליה ולהביך אותה במקרה הפחות טוב. כל זאת בין אם לקראת
ההליך הפלילי ובין אם ללא קשר אליו. כאמור, הדבר גרם לבזבוז זמן שיפוטי יקר לשווא.

45. לאור כל אלה ומקום שנמצא כי המבקש בזבז זמנו של בית המשפט לשווא כאשר היו
פתוחות לפניו אפשרויות דיוניות אחרות, יש לקחת זאת בחשבון בפסיקת הוצאות. לא רק
הוצאות בגין בזבוז זמן שיפוטי, אלא הוצאות לדוגמא על ניהול הליך סרק. זה המקום
לציין כי שופט תורן לענייני משפחה נדרש בממוצע לטפל ב 5 – 15 בקשות לצווי הגנה מדי
יום. זאת בצד תיקים והליכים עיקריים אחרים ובקשות דחופות אחרות. ברור
שסיטואציה זו הופכת את משאב הזמן השיפוטי לא רק למוגבל אלא לנדיר ויש ליחד
אותו למקרים המתאימים. על כן, לעתים לא יהיה מנוס מקציבת זמנים לקיום
ההתדיינות, מדחיית מועד, ובמקום שלא יהיה מנוס ומבררים טענות לגופן, על בעלי הדין
ובאי כוחם לדעת, שלכך עשוי להיות ביטוי בדמות פסיקת הוצאות, בייחוד בנסיבות כמו
אלה שלפניי, שמוכח בהן כי ניהול הליך הוכחות וחקירות היה מיותר.

46. תקנות 151-156 לתקנות סדר הדין האזרחי התשע"ט – 2018 קובעות כי הוצאות משפט
נועדו לשפות בעל דין שכנגד על הוצאותיו בהליך בהתחשב במשאבים שנדרשו לניהולו
ובהתנהלות בעלי הדין. מקום שביט המשפט סבור שנעשה שימוש לרעה בהליך הוא רשאי
לחייב בעל דין בהוצאות לטובת הנפגע או לטובת אוצר המדינה. בקביעת שיעור ההוצאות
מתחשב בית המשפט בדרך בה ניהלו הצדדים את הדיון, בהשקעת המשאבים בהכנתו
ובניהולו, במורכבותו ובסעד שנפסק. על פי תקנה 156, אם מוצא בית המשפט שבעל דין
האריך הדיון שלא לצורך באמצעות טענות סרק או בכל דרך אחרת הוא רשאי לחייב את
בעלי הדין בהוצאות משפט הן לטובת בעל דין שכנגד והן לטובת אוצר המדינה.

47. במקרה הנוכחי, אמנם המבקשת מיוצגת בידי הלשכה לסיוע משפטי ולא נשאה בשכר
טרחת עורך דין. עם זאת היא נדרשה להגיש 3 פעמים לבית המשפט. בפעם האחרונה
נדרשה להיחקר ארוכות "ולהתפשט" מטפאורית ולחשוף פצע פצע, אירוע – אירוע תוך
שמטיחים בה שהיא אינה דוברת אמת ומעלילת עלילות. מדובר בנסיבות שמצדיקות
פסיקת הוצאות לטובת המבקשת במישרין שסבלה לא רק מנחת זרועו הפיסית של
המשיב אלא גם מנחת זרועו המשפטית באמצעות חקירה נגדית לא פשוטה. על כן, אני
מחייב המשיב לשלם לאוצר המדינה 2000 ₪ וכן מחייבו לשלם למבקשת הוצאות משפט
בסך 2000 ₪.

48. המזכירות תמציא פסק הדין לצדדים ותסגור את התיק.

ניתן לפרסום ללא פרטים מזהים של הצדדים.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

ה"ט 21-12-58978 פלונית נ' פלוני (עציר)

1

ניתן היום, ט' שבט תשפ"ב, 11 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.

אסף זגורי, שופט בכיר

2

3

4

5

6

7

8